

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 09/01/17

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝ. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Θέμα: «Παράνομες οι περικοπές των συντάξεων»

Παρακαλούμε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή σας και τον σχετικό σχολιασμό σας επί της πληροφορίας, περί του εν θέματι αναφερομένου. Το προηγούμενο αίτημα έθεσε ενώπιόν μας η κα Παπαράπτη Θέκλα (ΑΔΤ 119958, δ/νση Πατησίων 314, ΤΚ.11141, τηλ.6906594462 ζητώντας να της μεταφέρουμε την σχετική αρμόδια τοποθέτηση της πολιτικής ηγεσίας, αφού έλαβε σχετική πληροφόρηση από το επισυναπτόμενο δημοσίευμα της εφημερίδας «Η ΓΝΩΜΗ», της 18/12/2016.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

ΑΑΣ

Παράνομες οι περικοπές των συντάξεων

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΤΣΑΓΓΑΝΟΥ

Μετά τις διαδοχικές, ως γνωστόν, περικοπές και μειώσεις σε συντάξεις και προς εφαρμογή του νέου και προς εφαρμογή του εγκριθέντος το έτος 2012 δεύτερου «μηνίου συνεννόησης» (ν. 4062/2012) ακολούθησαν το ίδιο αυτό έτος, δύο ακόμη νομοθετήματα με αντικείμενο την περαιτέρω περικοπή κυρίων και επικουρικών συντάξεων, δηλ. ο ν. 4051/2012, με το άρθρο 6 του οποίου μειώθηκαν αναδρομικά κατά 12% οι κύριες συντάξεις που υπερβαίνουν τα 1.300 ευρώ και οι επικουρικές συντάξεις, με κλιμάκωση του ποσοστού μειώσεων (10%, 15% και 20%) και με την κατοχύρωση κατώτατου ορίου 200 ευρώ, καθώς και ο ν. 4093/2012.

Με το άρθρο πρώτο του οποίου, υφένος μεν μειώθηκαν εκ νέου, σε ποσοστό από 5% έως 20%, οι από οποιαδήποτε πηγή και για οποιαδήποτε αιτία συντάξεις που υπερβαίνουν αθροιστικά τα 1.000 ευρώ, αφεντέρου δε καταργήθηκαν για όλους τους συνταξιούχους επιδόματα, δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας.

Πάνω στις αιτιολογικές εκθέσεις των εν λόγω διατάξεων δεν μνημονεύονται καθόλου οι προηγηθείσες περικοπές, η δε λήψη των νέων μέτρων αιτιολογείται όπως γενικά και αόριστα και χωρίς καμία εξειδίκευση στις «δημοσιονομικές ανάγκες της χώρας», στη «δυσμενή οικονομική κατάσταση συγκεκριμένων ασφαλιστικών φορέων» και στην ανάγκη «να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα όλων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης».

Εξάλλου, στο δεύτερο μνημόνιο προβλεπόταν σχετικά, ότι για την πορεία δημοσιονομικής προσαρμογής του προγράμματος, κατ'ελάχιστον, των συνεχών προβλημάτων της Ελλάδας με τη φορο-

λογική συμμόρφωση», θα υπήρχε ανάγκη λήψης «επιπρόσθετων μέτρων», ότι «το μεγαλύτερο μέρος της προσαρμογής θα επιτυγχανόταν μέσω περικοπών δαπανών που θα απέβλεπαν στη μόνιμη μείωση του μεγέθους του κράτους», ότι «πολλές από τις περικοπές αυτές θα έπρεπε να αφορούν τις κοινωνικές μεταβιβάσεις και ότι «η μεγάλη εναπομείνουσα δημοσιονομική προσαρμογή θα έπρεπε υποχρεωτικά να περιλαμβάνει περαιτέρω προσαρμογές των συντάξεων κατά τέτοιο τρόπο ώστε να προστατεύονται οι χαμηλοσυνταξιούχοι...». Όμως, η κρατική μέριμνα για την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση (κύρια και επικουρική), περιέχει και τη μέριμνα για την προστασία του ασφαλιστικού κεφαλαίου των ταμείων, η οποία εκδίδεται, μεταξύ άλλων και κύρια με την απευθείας συμμετοχή στη χρηματοδότηση των εν λόγω φορέων μέσω του κρατικού υπολογισμού.

Σε περιπτώσεις εξαιρετικά δυσμενών δημοσιονομικών συνθηκών και συγκυριών, όταν το κράτος αδυνατεί να παράσχει επαρκή χρηματοδότηση στους ασφαλιστικούς οργανισμούς και δεν υφίσταται δυνατότητα διαφάλισης και θωράκισης της βιωσιμότητάς τους, δεν αποκλείεται η νομοθετική μείωση και των απονεμθεισών ήδη συντάξεων, εφεξής. Αλλά και τότε, η περικοπή των συντάξεων δε μπορεί να παραβιάζει τον συνταγματικό πυρήνα του κοινωνικοασφαλιστικού δικαιώματος, τη χορήγηση δηλ. στο συνταξιούχο παροχών τέτοιων που να του επιτρέπουν να διαβιώνει με αξιοπρέπεια, εξασφαλίζοντας τους όρους, όχι μόνο της φυσικής υπόστασης (διατροφή, ένδυση, στέγαση, βασικά υγειονομικά αγαθά, θέρμανση, υγιεινή και ιατρική περίθαλψη

βιοτικού επιπέδου με ραγδαίους ρυθμούς, ακόμη δε ενόψει και της διαπίστωσης ότι τα ήδη ληφθέντα μέτρα δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα (μειώσεις συντάξεων και μισθών).

Ο νομοθέτης σε κάθε περίπτωση, όφειλε και έπρεπε να μελετήσει και αποφανθεί αιτιολογημένα για την αναγκαιότητα και προσηγορία των μέτρων εξετάζοντας και την ύπαρξη τυχόν εναλλακτικών επιλογών και συγκρίνοντας τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της καθεμιάς για τους επιδιωκόμενους δημόσιους σκοπούς (αρθ.22 παρ.5 του Συντάγματος για ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής που να ξεπερνά το όριο της φτώχειας).

Κατά συνέπεια οι σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις (ν. 4051/2012 και ν. 4093/2012) αντικείται σε υπερκείμενες διατάξεις και ως εκ τούτου είναι ανόχυρες και ταυτόχρονα αντισυνταγματικές, όπως έκρινε η ΟΛΣΤΕ 2287/2015), η οποία απόφαση του Σ.Τ.Ε οριοθετεί μάλιστα τις συνέπειες της αντισυνταγματικότητας περί περικοπών εκ νέου των κύριων και επικουρικών συντάξεων από τη δημοσίευση αυτής (10 Ιουνίου 2015).

Η νομοθετούσα πολιτεία που δρα και εκδίδεται διά των αρμοδίων κυβερνητικών της οργάνων έχει ηθική και νομική και μειζονα κοινωνική υποχρέωση να αποκαταστήσει τις αδικίες και ανισότητες στον συνταξιοδοτικό τομέα εν όψει της αρχής της νομιμότητας για ένα έστω και προσωρινά υφιστάμενο «κράτος δικαίου»!· γιατί ο απόμαχος της ζωής έδωσε τον ιδρώτα και το αίμα του για να εξασφαλίσει τουλάχιστον μια αξιοπρεπέστατη διαβίωση και είναι πάνω απ' όλα ιερό και απαράβατο τα κειμήλια συνταξιοδοτικά του δικαιώματα.